

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

1/2010

HAITI - REPORTÁŽ Z PRVEJ RUKY

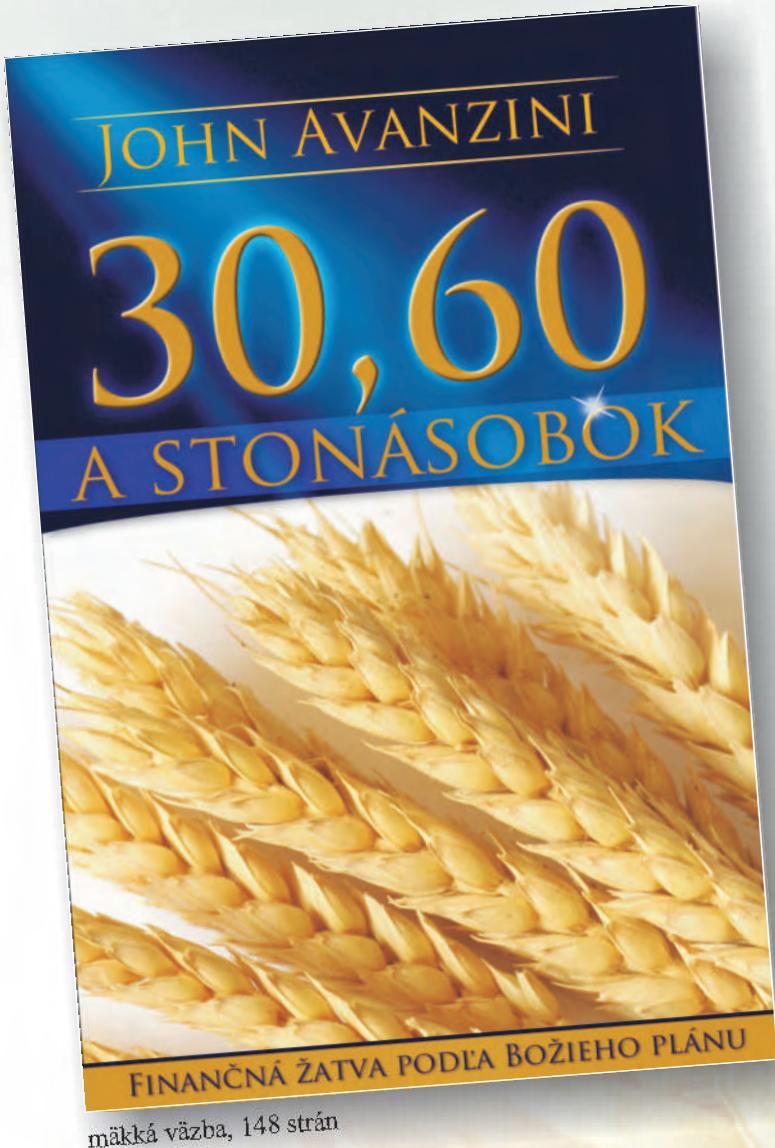
Centrum Slova života na Ukrajine
"Problémy", ktoré spôsobuje rast cirkvi

Boh nie je človek, aby klamal
Bengt Wedemalm a jeho život s Bohom

Miesto utrpenia a hrôz
Stručná história koncentračného a
pracovného tábora v Seredi

Prebudenie medzi Židmi v USA
Správy zo sveta

Finančná žatva podľa Božieho plánu

7,50.- EUR

Autor sa zaoberá citlivou, no veľmi dôležitou tému financií. S nepopierateľným pomazaním učiteľa v nej rozoberá verše z Biblie, ktoré hovoria o sejbe a žatve.

Nenaplnili sa doposiaľ v tvojom živote Božie zasľúbenia o finančnej žatve? Dávaš podľa Božej vôle? Pojednáva vôbec Sväté Písmo o peniazoch? V tejto knihe nájdeš biblické zákony sejby a žatvy a odpovede aj na tieto otázky:

- Čo ovplyvňuje, či pôda, do ktorej zasievaš, je dobrou alebo zlou pôdou?
- Prečo je dôležité, aby si zo svojej úrody opäťovne zasieval?
- Ako sa starat o úrodu, aby nebola v čase žatvy znehodnotená?

John Avanzini

je učiteľom Božieho slova. Prináša biblické posolstvá o finančnom zaopatrení, prostredníctvom ktorých Boh pripravuje Cirkev na slávny príchod Ježiša Krista. John žije so svojou manželkou Patriciou v Texase v USA, kde pôsobí ako riaditeľ služby *His Image Ministries*. Táto služba je známa aj prostredníctvom televízneho programu *Principles of Biblical Economics*, ktorý vysiela viac ako 500 televíznych staníc v USA. Je tiež častým rečníkom na rôznych medzinárodných konferenciach a autorom niekoľkých kníh.

OBSAH

skutočný príbeh

- Život zrazu nabral nádherné farby
Lenka Maťašíková str. 4-5

Izrael

- Spomienkový deň holokaustu v Bratislave
- Miesto utrpenia a hrôz
Stručná história koncentračného a pracovného tábora v Seredi str. 6-7

rozhovor

- Boh nie je človek, aby Klamal
Bengt Wedemalm a jeho život s Bohom str. 8-9

reportáž

- Haiti - deti bez rodičov
blúdia bezcielene ulicami str. 10-11

nová kniha

- 30, 60 a Stonásobok:
Finančná žatva podľa Božieho plánu str. 12-13

reportáž

- "Problémy", ktoré spôsobuje rast cirkvi str. 14-15

správy zo sveta

- Prebudenie medzi Židmi v USA str. 16

cirkevné dejiny

- Ambrózius (340-397)
Muž, ktorý sa postavil tvárou v tvár cisárovi str. 17

inzercia

- Objedajte si kázania na Mp3 str. 18

fotogaléria

- Zo života zboru str. 19

Konferencia SŽ

- Konferencia viery 2010 str. 20

Boh má pre teba nový začiatok

Som veľmi rád, že sa nám uprostred veľmi činorodého života nášho zboru znova podarilo vydať nové číslo časopisu *Vítazný život*.

Ked' Ulf Ekman prišiel s víziou

„V roku 2010 2010

kresťanov do Izraela", spustila sa

akoby lavína zá-

ujmu aj u tých, ktorí

boli dovtedy apa-

tickí. Ak máte

v srdci túžbu vidieť

miesta, po ktorých

chodil Ježiš, a

požehnať Jeru-

zalem, do ktorého sa

vráti Kristus, Boh

vám požehná do-

statok financií. Ve-

rím, že výjazd do

Izraela bude nezabudnuteľným

zážitkom. Slúžiť tam budú viacerí

kazatelia, medzi inými aj Sullasi

Kurulo z Fidži, kde zažívajú úžasné

duchovné prebudenie.

pastor Peter Čurík

Nepíšme často o tom, ako sa rozvíja

práca Slova života v iných častiach sveta, ale tentoraz sme zaradili článok o centre Slova života v Donecku. Boh

tu pozdvihol človeka, ktorý nedokázal plynulo rozprávať pred väčším zástupom ľudí, lebo koktal a vlastný otec sa mu kvôli tomu vysmieval.

Napriek všetkému sa Boh zmocnil srdca tohto muža a urobil ho nástrojom vo svojich rukách. Pastor Leonid Padun pred niekoľkými rokmi slúžil aj

v Bratislave a nikdy nezabudnem na ilustráciu, ktorú v kázni použil. Vzal prázdný papier a skrčil ho do guličky.

Potom ho hodil na zem a pošliapal po ňom. Ked' sme ho už všetci s napäťim počúvali, povedal: „Takto sa k tebe zachoval svet. Hriech ťa zničil a pošliapal.“ Nato papier zdvihol a opatrne ho naroval so slovami: „Boh však dokáže tvoj život narovnať a obnoviť, aby mohol začať písť novú kapitolu.“ Nech ťa ľudia alebo okolnosti akokoľvek zradili, ked' sa obrátiš k Bohu, má moc, aby ti dal nový začiatok a nádhernú budúcnosť!

Peter Čurík

ŽIVOT ZRAZU NABRAL NÁDHERNÉ FARBY

*Lenka
Maťášíková*

Všetci prechádzame rôznymi životnými etapami a každá z nich je veľmi dôležitá. Narodila som sa ako jediné dieťa do milujúcej rodiny. Som vďačná rodičom, že ma v rozhodujúcich momentoch dospievania nenechali ísť smerom, ktorým ma ľahali moje pomýlené svetské predstavy.

Od malička som sa vymykala z radu ostatných detí – či už prenikavým hlasom, nadmernou emocionalitou, alebo väčšou dávkou exhibicionizmu... Moje učiteľky to však vôbec nepovažovali za pozitívum – skôr naopak. Našťastie, rodičia to vnímali inak. Prihlásili ma na rôzne krúžky, kde som mohla svoje danosti vhodne rozvíjať. A tak, keď sa ostatné deti hrali vonku, ja som chodila na spev, klavír, balet či rôzne iné aktivity. Nie vždy sa mi to páčilo, dnes však viem, že to nesmierne obohatilo môj život.

HODINY NÁBOŽENSTVA

Vždy som istým spôsobom v Boha verila. Môj starý otec bol kalvínsky kňaz, a hoci som ho nikdy nepoznala, bolo vo mne akosi zakódované, že ak bol dedko človek, ktorý viedol ľudí k Bohu, tak asi vedel, čo robí, a Boh teda musí existovať. Ak som mala nejaký problém, modlila som sa k Nemu vlastnými, jednoduchými detskými slovami, alebo pomocou modlitieb, ktoré nás učili na náboženstve. Aj keď ma hodiny náboženstva bavili, jeden zážitok ma na dlhú dobu odradil. V prvej triede nám pustili drastický film plný krvi – o ukrižovaní Ježiša, ktorý som ako malé a citlivé dievčatko veľmi zle prijala a už som tam viac nechcela chodiť, ale po čase som si to rozmyslela. Môžem povedať, že hoci som bola často tăžkým orieškom pre učiteľov – snažila som sa ich nachytať, aby ich viera „padla“ na mnou predložených faktoch – znamenalo to veľmi veľa a mnohé rozhovory sa ma veľmi dotýkali. Z ľudí, ktorí úprimne žili s Bohom, vyžarovalo niečo zvláštne.

Od nepamäti som chcela spievať a v 15-tich rokoch som začala študovať operný spev na konzervatóriu. V tej dobe mi to

však nešlo tak, ako som očakávala – a navyše som z rôznych, mne blízkych strán, počúvala rozporuplné želania a rady – niektorí boli skalopevne presvedčení, že mám spievať a iní, že nemám. Odohrával sa vo mne obrovský zápas a začala som brať spev ako nevyhnutné zlo.

Na konzervatóriu som ako jediná chodila na evanjelické náboženstvo, takže farár sa každý týždeň venoval celú hodinu iba mne. Bol to skvelý čas, pretože sme dopodrobna preberali množstvo biblických tém. Mala som 17 rokov a bola som na tom dosť zle – najmä čo sa týkalo sebavedomia a cieľov do budúcnosti. Bola som závislá na človeku... a zranená.. Vtedy som sa rozhodla, že sa dám pokrstiť v evanjelickom kostole. Pán farár sa veľmi potešil, že dva roky osobnej intenzívnej a individuálnej starostlivosti priniesli svoje ovocie. Viem, že v deň tohto krstu sa v mojom živote udialo veľmi veľa. Boh sa ma dotýkal, v kostole som dokonca mala záchvat smiechu, ktorému sme v tom čase ani ja a ani moji blízki prítomní nerozumeli.. :) Urobila som teda rozhodnutie, nechala sa pokristiť, ale... i naďalej som žila starým spôsobom. Nič sa nezmenilo.

V tomto období sa obrátila moja mama. Zrazu som videla, ako jej život sprevádza nadprirodzený pokoj. Oči jej žiarili. Začala mi hovoriť o zhromaždeniach, o modlitbe, o Božom dotyku a zavolala ma na jednu konferenciu v Bratislave. Išla som teda s ňou a zažila obrovský Boží dotyk, dokonca sa mi tam všetko zdalo úplne prirodzené. Nečudovala som sa, že sa spievajú veselé piesne... lebo presne to mi predtým v kostole chýbalo. Vtedy som si vypočula svedectvo Tomáša Šimka – jeho slová na mňa hlboko zapôsobili. Celú cestu domov som preplakala... ale napriek tomu všetkému som zas unikla Božiemu volaniu a znova sa vrátila do svojho zabehaného života. V nasledujúcich dvoch rokoch som občas prišla, po preflámovanej noci, s mamou na zhromaždenie. Kázeň som obyčajne prespala. Ale mala som pocit, že robím niečo pre zlepšenie vzťahu s mamou a ešte ju aj zveziem autom domov.

KONFERENCIA A BOŽÍ DOTYK

Jedného dňa prišla mama s tým, že bude v Brne skvelá konferencia a že by bola rada, keby som s ňou išla, že už zaplatila autobus aj za mňa, nech si teda spravím v ten deň čas. Vôbec neviem prečo, ale začala som sa na ten "výlet" tešiť. Chvály boli skvelé, Božie slovo tiež. Kázal Ulf Ekman a po kázni sa ma Boh dotkol ako nikdy predtým. Prvýkrát v živote som počula Jeho hlas. V ten večer som vedela, že ho potrebujem pozvať do svojho života. Doma som mala vystrihnutú modlitbu spasenia, ktorú som si odložila pod sklo na stole (keby náhodou niekedy...) Hned' po príchode z Brna som prijala Pána do svojho srdca.

Od toho okamihu sa radikálne zmenil celý môj život. Zrazu nabrał nádherné farby. Začala som žiť svoje sny. Spev sa opäť stal potešením a radosťou. Znovu ma ľudia začali volať slniečkom, pretože som sa nedokázala prestať usmievať. Spev sa mi stal znova šťastím a radosťou. Boh sa stal skalou, na

ktorej môžem stáť. Pri pohľade na minulosť si uvedomujem, že nedokážem povedať Bohu dostatočne veľké ĎAKUJEM. Je to ako keď sa zo zvädnutej halúzky stane nádherný dúhovo sfarbený rozkvitnutý kvet. Život zrazu dostał zmysel. Viem, kam idem a viem, čo chcem. Ďakujem všetkým ľuďom, ktorí sa za mňa modlili, lebo chápem, že to bol dlhotrvajúci a intenzívny modlitebný zápas. Ale vďaka Bohu za vytrvalých veriacich; verím, že každé srdce jedného dňa dokáže zmäknúť.

Samozrejme, nie som ani náhodou dokonalá, ale snažím sa žiť podľa Božích princípov. Chcem mu slúžiť celým srdcom a všetkými svojimi darmi. A ďakujem mu, že "zabovoval" o môj potenciál, ktorý do mňa vložil. Teraz žijem s Bohom už štvrtý rok a naplno si to užívam. Požehnáva ma v škole, v osobnom živote a začínam vidieť, ako sa moje sny stávajú realitou. Viem, že tam, kde som teraz, by som sa bez neho nikdy nedostala. Teším sa na všetko, čo má ešte pre mňa pripravené, som si istá, že to budú samé dobré veci.

Detský tábor **Suchozemci** Odkaz Filipänom

Súkromná škola v prírode – Rekreačné zariadenie „Planinka“

• **Nástup:** 10.7.2010 o 17:00 pred večerou

• **Odchod:** 17.7.2010 o 12:30 po obede

• **Organizátor**

Slovo života Bratislava. Program zabezpečujú skúsení učitelia nedeľnej školy. Plánujeme zhromaždenia s kreatívnym zvestovaním Božieho slova, hry, šport, výuku angličtiny, výlety do lesa a iné prekvapenia.

• **Planinka**

leží v malebnom lesnom prostredí na úpätí Malých Karpát nedaleko obce Dechtice – okres Trnava.

Dominantná je budova kaštieľa, v ktorom sa budeme stretávať na spoločný program. Ubytovacie priestory sa nachádzajú v dvojpodlažnej murovanej budove s kapacitou 100 lôžok v 2-, 3- a 4-posteľových izbách. Viac info o areáli na www.planinka.sk Viac info o tábore spolu so záväznou prihláškou nájdete na www.slovozivota.sk

• **Cena**

100 EUR na osobu – rovnako pre deti i dospelých. V cene je zahrnuté ubytovanie, plná penzia počas siedmich dní, starostlivosť o deti, sladkosti aj odmeny.

Ak idú na tábor súrodenci, tak prvé dieťa platí plnú sumu, ale každé ďalšie má nárok na 20 % zľavu.

• **Kto sa môže zúčastniť**

Školopovinné deti vo veku 6 – 15 rokov a mládežníci rozhodnutí pomôcť. Menšie deti alebo deti so speciálnymi požiadavkami môžu prísť len v sprievode rodičov alebo ich blízkych a len po odsúhlasení organizátorom tábora. Podrobnejšie informácie získate na čísle 02-44461192.

Spomienkový deň holokaustu V Bratislave

Od roku 2005 Spojené národy vyzvali svoje členské krajinu, aby si 27. január každoročne pripominali ako Spomienkový deň holokaustu. Toto výročie bolo stanovené na základe oslobodenia koncentračného tábora Osvienčim 27. januára 1945.

Už tretí rok sa bratislavská cirkev spolupodieľa na tomto spomienkovom dni. V roku 2008 bol hlavným rečníkom izraelský veľvyslanec Zeev Boker, pred rokom to bol profesor Mešťan a tentoraz Mgr. Ján Hlavinka, pracovník Dokumentačného strediska holokaustu a Historického ústavu Slovenskej akadémie vied v Bratislave.

Ako kresťania chceme vyjadriť „svoj nesúhlas s rastúcim antise-

mitizmom vo svete a zároveň našu solidaritu s tými, ktorí stratili svojich blízkych v najtemnejšej hodine európskej histórie, ktorú voláme holokaust“, ako sa hovorí v spoločnom vyhlásení Európskej koalície pre Izrael. Bola to práve kresťanská Európa, ktorá svojou pasivitou dopustila jednu z najväčších tragédií novodobých dejín. Už nikdy viac sa to nesmie opakovať.

Možno by niekto namietal, že to bola historická nevyhnutnosť, alebo že sa proti mašinérii zla nedalo nič urobiť. Odpoveďou môžu byť aj slová profesora Bostonskej univerzity Elliego Wiesela, ktorý prežil hrôzy Osvienčimu a Buchenwaldu: „*Bolo možné narušiť, čo sa zdalo byť všemocnou nadvládou teroru. Bolo však potrebné konáť.*

Stačilo gesto, prejav silenciu či záblesk ľudskosti...“ Nato, aby sa zlo začalo rozmáhať, stačí, aby „dobré ľudia“ ostali pasívni. Ako je možné, že na Slovensku, kde sa väčšina obyvateľstva hlásila ku kresťanskej viere, mohlo dôjsť k deportáciám židovských spoluobčanov v takom rozsahu? Nie je ľahké nahliadnuť do vlastnej minulosti bez predsudkov a hodnotiť rozhodnutia predošlých generácií. Napriek tomu je to jediná cesta, ako sa vyhnúť ich chybám a zabrániť, aby sa dejiny znova opakovali.

Prednáška pána Mgr. Hlavinku bola veľmi pútavá, a tak sme sa rozhodli, že vám o kontroverznom období našej história počas druhej svetovej vojny prinesieme samostatný článok.

Miesto utrpenia a hrôz

Stručná história koncentračného a pracovného tábora v Seredi

Mgr. Ján Hlavinka

Od jesene 1938 do jari 1945 vládol na Slovensku režim Hlinkovej slovenskej ľudovej strany. Nedemokratickú povahu ľudáckeho režimu pocítili najviac slovenskí Židia, a to už niekoľko týždňov potom, ako bola 6. októbra 1938 vyhlásená autonómia Slovenska a HSĽS prevzala moc.

Oficiálna ľudácka propaganda už na jeseň 1938 označila Židov za hlavného nepriateľa Slovákov, ako aj za parazitov, ktorí nie sú schopní živiť sa poctivou prácou. Nezostalo len pri slovákoch. Popri

iných aktoch zneužitia moci sa ľudáci pokúsili aj o násilné vystahovanie asi 7 500 Židov zo Slovenska, ktorých v novembri 1938 vyviezli za novú slovensko-maďarskú hranicu.

Po vzniku Slovenského štátu v marci 1939 sa protižidovská politika HSĽS stala súčasťou štátnej politiky. Ľudáci najprv do práva zaviedli pojed "Žid", potom obmedzili počet Židov v niektorých slobodných povolaniach, medzi lekármi, lekárnikmi a pod.

V lete 1939 zriadil ľudácky režim

pracovné tábory pre Židov v armáde. Objavili sa aj viaceré návrhy na vytvorenie "civilných" židovských pracovných táborov, ktoré sa však nerealizovali.

Hlavnou náplňou protižidovskej politiky vlády v rokoch 1940 - 1941 bolo vyvlastnenie židovského majetku, ktorému sa dobovo hovorilo "arizácia". Majetok Židov mal byť v rámci arizácie odňatý pôvodným majiteľom a následne prejsť do vlastníctva Slovákov a Nemcov, prípadne štátu. Kedže

antisemitizmus mal prednosť pred hospodárskymi záujmami, režim nielenže nenaplnil svoje očakávania, ale v priebehu roku 1941 musel hľadať odpoveď na otázku: čo robiť s masou sociálne odkázaných Židov, ktorí boli zbavení možnosti užíviť sa. Na konci roku 1941 bolo totiž z celkového počtu 90 000 Židov na Slovensku až 65 000 sociálne odkázaných.

V priebehu roka 1941 vznikli židovské pracovné strediská a útvary, ktorých účelom malo byť zaradenie hospodársky a spoločensky degradovaných Židov do nejakej produktívnej činnosti. Zriaďovali ich pri stavbách ciest, pri regulácii riek a iných zemných prácach. Vo vládnych kruhoch sa stále viac objavovali návrhy na vytvorenie veľkých pracovných táborov. Bola tu aj ideia zriadiť na území Slovenska veľké židovské getá. Tieto návrhy súviseli s násilným vystáhovaním asi 7 000 bratislavských Židov do prikázaných miest na Slovensku.

Na jeseň 1941 prišlo ministerstvo vnútra s ideou sústrediti Židov, ktorí mali byť vystáhovaní z väčších miest, do táborov v Novákoch a Seredi, v ktorých by sa živili vlastnou prácou. Ministerstvo rozhodlo, že pre tábor v Seredi využije priestory bývalého Ženijného veliteľstva a vojenských skladov v Seredi. V tábore sa mala vybudovať infraštruktúra pre rozsiahlu výrobu.

S výstavbou tábora sa začalo už v polovici septembra 1941. Stavali ho Židia rôznych profesí od elektromontérov, betonárov, murárov a murárskych pomocníkov po inštalatérov a stolárov. Strážnu službu v tábore vykonávala Hlinkova garda.

Ked' sa začali ukazovať prvé výsledky niekoľkomesačnej práce, prišlo na Slovensku k ďalšiemu zlomu vo vývoji židovskej otázky. Tým zlomom bolo rozhodnutie o deportáciach Židov zo Slovenska na územie okupované nacistickým Nemeckom.

Deportácie, ktoré niesli krytie meno „Akcia DÁVID“, boli pripravené a spustené v priebehu niekoľkých týždňov. Boli jednou z celého radu

narýchlo pripravených a radikálnych protižidovských akcií režimu. Vieme, že slovensko-nemecké rokovania o prípravovaných deportáciach Židov z územia Slovenska prebiehali minimálne od februára 1942 a na začiatku marca 1942 boli pre priame organizovanie transportov vytvorené koncentračné strediská Židov. Tie vznikli v Bratislave-Patrónke, Žiline, Poprade a na koncentračné strediská zmenili z rozhodnutia ministerstva vnútra aj práve budované židovské pracovné tábory v Seredi a Novákoch.

V seredskomtáboore, kde režim len pred niekoľkými mesiacmi plánoval vo veľkom organizovať výrobu, sa tak v priebehu niekoľkých dní malo začať s úplne inou činnosťou koncentráciou ľudí a ich zaraďovaním do transportov. Tábor mal byť využitý na koncentráciu 3000 Židov.

Príslušníci HG začali pod vedením veliteľa tábora Jozefa Vozára s organizáciou transportov koncom marca 1942. Do tábora prijímal stovky Židov zo západného Slovenska, ktorých tu obrali o osobný majetok a strážili v oddelených barakoch. Po naplnení predpísaného počtu 1 000 osôb na jeden transport ich následne zamkli v nákladných vagónoch pre dobytok a eskortovali na bývalé slovensko-poľské hranice, kde ich odovzdali nemeckým zložkám. Menšie transpoarty Židov odvážali do koncentračného strediska v Žiline, kde ich odovzdali na doplnenie do transportu. Až do konca septembra 1942 odišlo zo Serede v ôsmich transportoch 4463 ľudí.

Posledný transport zo Serede v rámci deportácií v roku 1942 odišiel 21. septembra 1942. Počas deportácií sa v tábore odohrávali strašné scény rozdeľovania členov rodín.

Prvá vlna deportácií Židov zo Slovenska sa skončila 20. októbra 1942. K tomuto dňu bolo deportovaných viac ako 57 700 Židov a ďalšie tisíce slovenských Židov sa ukrývali v Maďarsku.

Pokračovanie na budúce.

Pohľad na seredský tábor.
Zdroj: Slovenský národný archív (SNA)

Deportácia Židov z tábora v roku 1944.
Zdroj: Archív Múzea SNP

Baraky seredského tábora v roku 1943.
Zdroj: (SNA)

Výroba v stolárskej dieľni v roku 1943.
Zdroj: SNA

Boh nie je človek, aby klamal!

(Bengt Wedemalm a jeho život s Bohom)

Pri návštive Bengta Wedemalma na sklonku roka 2009 sme boli plní očakávania. Niet sa čo čudovať, Bengt bol jedným z prvých evanjelistov, ktorí k nám prichádzali ešte počas komunizmu a tentoraz k nám znova zavítal až po desiatich rokoch. Čas na ňom zanechal svoju stopu, ale nie až takú výraznú, ako by sa dalo očakávať. Bengt je vo výbornej kondícii, stále sa drží svojho dobrého zvyku pravidelne behávať. Pri toľkom cestovaní a nabítom programe je to obzvlášť obdivuhodné. Nestratil ani väšeň pre misiu a priekopnícku prácu. Bolo veľmi povzbudzujúce počuť o tom, ako Boh koná svoje dielo na starom kontinente, ako sa ľudia obracajú k Bohu a prežívajú Božie uzdravenia v Nemecku, Anglicku, Švajčiarsku či Chorvátsku. Bengtove posolstvá boli nadčasové: „Obrovský potenciál viery“ a „Boh nie je človek, aby klamal. Bol to čerstvé dúšky jednoduchého života s Bohom, ktorý je plný dôvery v jeho slovo. Boh nie je človek, aby klamal a nikto, kto verí v neho, nebude zahanbený. Bengt je naozaj kazateľom, ktorého ospalá a sekulárna Európa nevyhnutne potrebuje. Svedectvá o Božích zázrakoch, ktoré spomenul vo svojich kázaniach, vám naozaj priniesú úžasné občerstvenie.

1. Bengt, povedz nám niečo o tvojej službe v našej krajine v 80.-tych rokoch.

Ak sa nemýlim, po prvýkrát som sem prišiel v roku 1983. Vtedy to bolo ešte Československo a my sme spolu s manželkou navštívili Českú republiku. Žili sme vo Viedni a Československo bola vtedy pre nás uzavretá komunistická krajina. Aktívne sme tu začali pracovať až v rokoch 1987-1988. Veľmi dobre si spomínam na tie časy. Vládlo tu obrovské očakávanie, a to zvlášť medzi mladými ľuďmi. Duch Svätý konal naozaj silným spôsobom. V tomto období sa v Prahe narodila cirkev Slovo života (vtedy ešte Voda života). Zrod tejto cirkvi bol veľmi dramatický. Začalo sa to tak, že v januári 1988 sme spolu s misionárom Micaelom Lundinom mali v Prahe seminár. No hned v úvode zhromaždenia vbehla do miestnosti polícia a zaistila okolo 50-60 prítomných. Následne ich predviedli na policajnú stanicu. Bol to zaujímavý pohľad, lebo mali so sebou Biblie a kázali všetkým naokolo, príslušníkov polície nevynímajúc. Mňa vypočúvali ako posledného. Príslušník začal výsluch tým, že ma rázne upozornil, aby som sa vyhol akýmkoľvek vyhláseniam typu: „Ježiš ťa miluje!“, či „Haleluja!“. Všetci ostatní predo mnou sa ho totiž snažili obrátiť. Keď ma prepustili, išiel som spoločne s bratom Sašom Flekom na to isté miesto, kde naše zhromaždenie prerušili, a rozhodli sme sa tu oficiálne vyhlásiť cirkev. V nasledujúcom období sme spolu s Micaelom Lundinom organizovali podzemné semináre, evanjelizačné kampane a zakladali nové cirkvi. Neskôr sme v tejto činnosti pokračovali aj na Slovensku. Bolo to tesne pred pádom komunizmu, niekedy v roku 1988. Mali sme tu viaceré evanjelizačné zhromaždenia pod holým nebom. V tomto čase

cirkev v Bratislave už existovala, oficiálne ju zaregistrovali v roku 1985, a ako misionár tu slúžil Christian Heim.

2. Môžeš našim čitateľom povedať niečo o slávnej akcii, ktorú poznáme pod názvom „Cesta po Dunaji“, ktorej organizátorom bola Cirkev Slovo života z Uppsalu?

V roku 1992 sme spolu s manželkou navštívili cirkev v meste Nový Sad. Tu ma môj priateľ Alexander Mitrovič jedného dňa vzal na prehliadku Dunaja. Dozvedel som sa, že táto rieka sa preslávila krviprelievaním. Napríklad, keď mučili Židov, tak ich následne vhodili do Dunaja. Spomínam si, ako som vtedy manželke po švédsky povedal: „Bolo by úžasné, keby sme mohli ísť z Viedne (kde sme vtedy bývali) priamo až k Čierнемu moru. Mali by sme so sebou veľkú skupinu hudobníkov - uctievačov, zastavovali by sme sa v každom strategickom meste a zvestovali by sme tam Ježiša!“ V tej dobe som bol zamestnancom cirkvi Slovo života v Uppsale, a keď som pastorovi Ulfovi Ekmanovi oznámil tento plán, okamžite súhlasil. Príprava nám však trvala celý jeden rok. Vôbec to nebolo jednoduché. Museli sme napríklad nájsť loď s kapacitou 200 ľudí. A keďže sme uvedené ťaženie plánovali začať vo Viedni, potrebovali sme ďalší zázrak. V tomto čase tu totiž platil prísny zákaz organizovania akýchkoľvek otvorených zhromaždení. Dokonca sa na ulici nesmel používať ani len obyčajný megafón. Aj napriek tomu sme si však podali žiadosť o možnosť použiť ozvučenie s výkonom 100 000 W na nábožensky významnom mieste vo Viedni. Nakoniec sme povolenie dostali a rozložili sme sa v historickom centre, hned vedľa Dómu sv. Štefana. Kázali sme tu minimálne tri hodiny. Přistavilo sa pri nás okolo 1000 Viedenčanov. Mnohí z nich boli

zázračne spasení a uzdravení. Ešte aj dnes si jasne spomínam, ako sa pri našom kázaní otriasali sklenené výplne historických budov. Smiech... Môj hlas bolo počuť odvšadial'. Veľmi dobre som si uvedomoval prorockosť toho okamihu! Na ďalší deň sme cestovali do Bratislavu, kde sme mali tri evanjelizácie v spolupráci s miestnym tímom. Stihli sme kázať ľudom ležiacim na pláži, pacientom v nemocnici a modlit' sa za mnohých. Toto bol obrovský prielom v Bratislave. Odtiaľto sme išli do Komárna, kde sa zišlo asi 1000 ľudí, čo bolo pomerne slušné množstvo na také malé mestečko. I tu sme boli svedkami početných zázrakov. Následne sme sa presunuli do Budapešti, kde sme spolu s miestnou cirkvou zorganizovali niekoľko zhromaždení a cestu sme zakončili v Novom Sade a Belehrade. Na mnohých miestach, ktoré sme navštívili, dovtedy nebola žiadna živá cirkev, ale po našej misii vznikli viaceré nové zbory. Takže sme videli aj ovocie našej práce. Prirovnal by som to k efektu snehovej gule. Ked' sa začne kotúľať, tak na seba nabaľuje ďalšie vrstvy a neustále rastie.

3. Počas tvojho dnešného kázania sme počuli mnohé svedectvá o tom, čo Boh vykonal, ked' si sa modlil. Bolo pre nás úžasným povzbudením počuť, že sa nemáme vzdávať, až kým v určitej oblasti neuvidíme prielom.

Chybou nás kresťanov je, že niekedy sa mylne domnievame, že stačí, keď sa za určitú situáciu pomodlíme len raz. Avšak sú prípady, kedy sa musíme modliť znova a znova, a to až dovtedy, kým naozaj neuvidíme zmenu. Sú aj prípady, kedy ty, ako služobník, musíš mať vieri, lebo ľudia, za ktorých sa modliš, ju nemajú. V takejto situácii na nich nemôžeš tlačiť. Ak to služobníci robia, má to zväčša úplne opačný efekt. Ja sám som sa v minulosti podobných chýb veľačrát dopustil. Pri svojej službe na rôznych miestach sa stretávam s ľuďmi, ktorých musím niest' svoju vieri. Niektorí z nich boli napríklad v procese zomierania, no po modlitbe sa u nich začal proces uzdravenia. Pri každom ďalšom stretnutí sa ich snažím vyučovať. Som plne presvedčený, že toto je postoj, ktorý by sme ako cirkev mali mať. Nemali by sme ľudí zraňovať našimi tvrdými slovami typu: „Nakoľko to v tvojom živote nefunguje, znamená to, že problém je v tebe. Asi máš malú vieri!“ Ak sa pozrieme na Ježiša, on to nikdy nerobil. Ako príklad môžeme spomenúť uzdravenie slepca, o ktorom čítame v 9. kapitole Jánovho evanjelia. Tu sa učenici Ježiša pýtali, prečo je ten človek slepý, a nie na to, ako môže byť uzdravený. Ježiš namiesto vysvetľovania ponúkol riešenie a muža uzdravil. V tomto spočíva kresťanská dospelosť, o ktorej verím, že sme k nej všetci povolaní.

4. Vo svojej službe si videl množstvo zázrakov. Môžeš spomenúť aspoň niektoré z nich?

S radosťou. Jeden sa odohral len celkom nedávno. Bolo to v Nemecku, kde som sa asi pred 4 týždňami modlil za uzdravenie istej ženy. Nevedel som, akou konkrétnou chorobou trpí, avšak preklial som tú nemoc v mene Ježiš. Ozvala sa mi hned' na druhý deň a napísala mi, že jej diagnostikovali rakovinu hrdla v pokročilom štádiu. Lekári jej

oznámili, že operácia už, žiaľ, nie je možná a dávajú jej maximálne tri mesiace života. S dojatím opisovala, že na najnovšej RTG snímke nebol po rakovine ani len náznak!

Ako iné svedectvo spomieniem príbeh ženy trpiacej schizofréniou. Cirkev, ktorej bola členkou, sa k nej správala, ako keby bola posadnutá démonmi a taktiež ju úplne odvrhla aj jej vlastná rodina. Ked' jedného dňa prišla na naše zhromaždenie, Duch Svätý mi povedal, aby som to s ňou nevzdával a že sa z toho dostane. Začala chodiť na naše zhromaždenia a v jedno ráno prišla úplne zmenená. Radostne ku mne pribehla s tým, že má lekárske potvrdenie o tom, že je vyliečená. Dokonca sa k nej vrátili aj jej deti. A to je naozaj mocné svedectvo, nakoľko lekári zatiaľ nemajú na uvedenú chorobu liek. Toto je presne to, k čomu sme boli povolaní robiť nemožné!

5. Bol si vo svojej službe aj svedkom prielomu v určitom národe?

Myslím si, že cirkev má mať na národ vplyv. Len nedávno som sa vrátil z Nigérie, kde som sa zúčastnil konferencie podzemnej cirkvi s asi 1000 ľuďmi. Jedno zo zhromaždení navštívilo asi 14-ročné dievča. Práve sa vrátila od muslimského lekára, ktorý jej diagnostikoval rakovinu v konečnom štádiu. Na uvedenom zhromaždení som sa za ňu modlil a rakovinu som preklial. Ked' potom prišla za mnou v sprievode rodičov, poslal som ju na kontrolné vyšetrenie. Na večerné zhromaždenie priniesli lekárske potvrdenie o tom, že rakovina zmizla. A povedali to aj pred celým zhromaždením. Práve vtedy tam boli prítomní dvaja novinári z najväčších muslimských novín v krajinе. Prišli, lebo počuli, že na týchto zhromaždeniach sa dejú nejaké zvláštne veci, ktoré sú oficiálne zakázané. Týmto svedectvom však boli takí dotknutí, že vlastne po prvýkrát v histórii Nigérie uverejnili v najčítanejších muslimských novinách článok o zázrakoch v mene Ježiš. Toto otvorilo úžasné dvere. Na kresťanské zhromaždenia začali chodiť dokonca prezidentovi poradcovia a predstavili ma aj popredným vládnym činiteľom. Niečo podobné sme videli aj v iných muslimských krajinách, bývalom Sovietskom zväze, Albánsku, či v Strednej Ázii. A hoci sú takéto správy veľkým povzbudením, nemôžeme zostať v akejsi nostalgii zašlych čias, a musíme ísť ďalej.

6. Vakej oblasti momentálne slúžiš?

V tomto období žijem a pôsobím v Anglicku, kde veľa pracujem s mladou generáciou. Túžim vidieť mladých, ktorí sú dnes tak veľmi závislí na zábave a vonkajších impulzoch, ako sa stávajú zodpovednými a dospelymi v Kristovi. Mnohí sú veľmi skazení. Síce toho veľa vedia, poznajú najnovší hit Hillsongu, avšak nepoznajú Pána. Mali by poklaknúť na kolená a naozaj zažiť Ježiša. Musia porozumieť, že Ježiš vyžaduje všetko. Chcem zdôrazniť, že naozaj verím v mladú generáciu. Ved' aj ja som sa zúčastnil prvého misijného výjazdu, keď som mal len asi osemnásť. Musel som veriť Bohu úplne za všetko, nakoľko som nemal k dispozícii žiadne peniaze. Čo som však mal, bola silná motivácia v mojom duchu. Ak máš toto, potom ťa nikto a nič nemôže zastaviť!

HAITI - DETI BEZ RODIČOV

Pomoc pre pohromou postihnuté Haiti

Zemetrasenie o sile 7,0 stupňov Richterovej stupnice, ktoré v januári zasiahlo Haiti, bolo najhoršie za posledných 200 rokov. Zomrelo viac ako 200 000 ľudí a škody zasiahl niekoľko miliónov ľudí.

Viacero cirkví a charitatívnych organizácií hned začalo zhromažďovať príspevky pre núdznych. Cirkev Slovo života v Uppsale sa tiež zapojila do tejto pomoci špeciálnej zbierkou. Okrem toho Slovo života vyslalo 19. januára na Haiti tím zdravotníkov, aby asistovali pri menších operáciach, starali sa o zranených a podávali pacientom antibiotiká a iné liečivá. Tím sa skladá z chirurgov, personálu prvej pomoci, anestéziológov a podporných pracovníkov, z ktorých mnohí už mali skúsenosti z podobných situácií.

Zdravotníci zo Slova života pracujú v mestečku Rigo nedaleko zemetrasením postihnutého hlavného mesta Port-au-Prince v nemocnici budovanej pod záštitou kresťanskej organizácie Star of Hope (Hviezda nádeje) a sú spoluodpovední za distribúciu zdravotníckych potrieb a potrebných liekov s cieľom urobiť všetko pre uľahčenie situácie obetí nešťastia.

Zdroj: Livets Ord

Už mnoho rokov je Haiti chudobnou krajinou a zaraďuje sa dokonca medzi tie najchudobnejšie na svete. Zemetrasenie z februára 2010 stlačilo už aj tak chudobných Haiťanov úplne na dno. Už pred samotným zemetrasením mal štát takú slabú ekonomiku, že nebolo možné, aby sa postaral o siroty. Po zemetrasení však ich počet narásol na viac ako pol milióna.

Organizácia FEED THE HUNGRY Kŕmte hladných, pomáhala niekoľkým kresťanským službám so zabezpečovaním potravín pre deti. Vo verejnej nemocnici existovalo oddelenie pre odložené deti. Sussie Krabacherová a jej organizácia Mercy & Sharing túto nemocnicu spolu s niekoľkými ďalšími sestrami každodenne navštěvovala, aby sa o deti postarali, nakŕmili ich a raz do týždňa im uhradili prehliadku u lekára. Počas niekoľkých dní s deťmi úplne stratili kontakt, nakoľko časť nemocnice sa zrútila a pacienti boli evakuovaní. Momentálne sa už Sussie spolu s ďalšími kresťanmi z Haiti starajú o 30 z 32 detí.

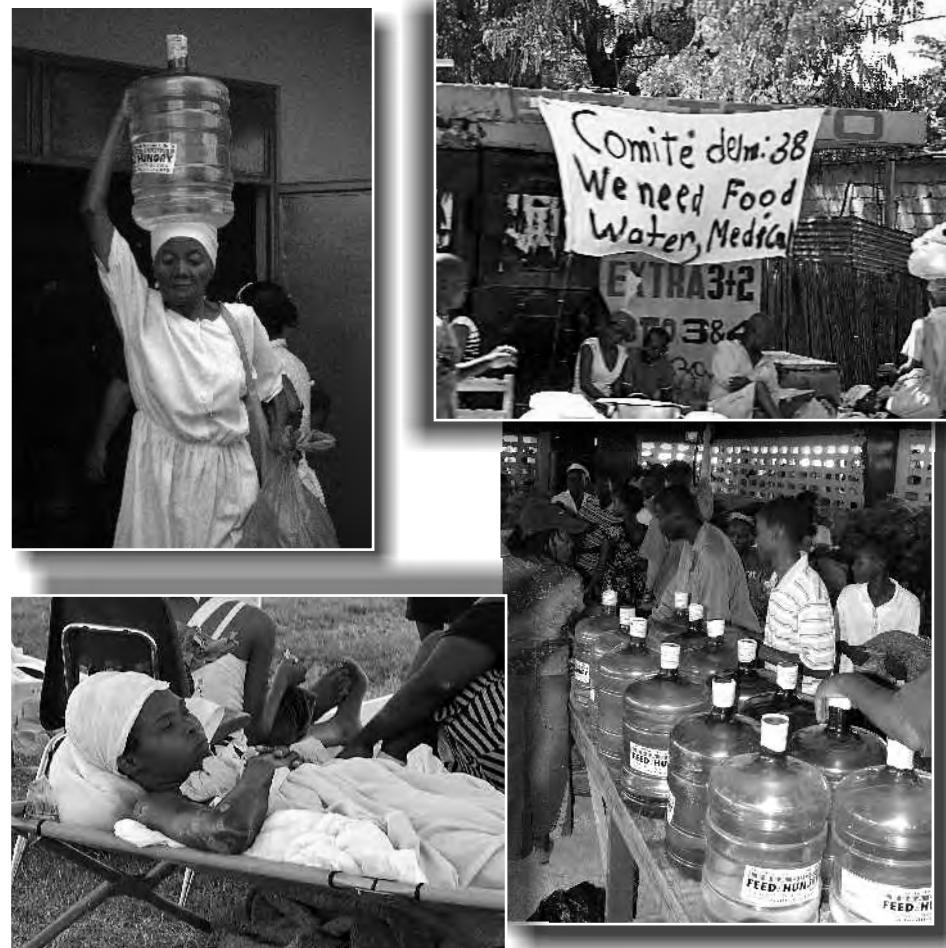
Ďalšou kresťanskou službou je organizácia Love a Child z Fond Parisien (asi 45 km od Port-au-Prince). Viedie ju pastor Bobby Burnett. Počas zemetrasenia z nich nikto neboli zranení, avšak spolu so sirotami museli opustiť vlastnú budovu, nakoľko ju zemetrasenie vážne poškodilo. V tejto chvíli už sú spolu s desiatkami detí ubytovaní v náhradných priestoroch. Zároveň zriadili kliniku, ktorá sa snaží v rámci svojich skromných možností ošetriť čo najviac obyvateľov.

Organizácia FEED THE HUNGRY momentálne zriadila na Haiti 7 distribučných miest. Tieto sa nachádzajú v Petion-ville, Cite Soleil, Carrefour, Williamson a Fond Parisien. Americký riaditeľ Štefan Radelich sa spolu so svojím kolegom Lamarom Austinom sústredili na monitorovanie bezpečnosti uskladnených

BLÚDIA BEZCIEĽNE Ulicami

zásob a distribúciu. Všetky tieto miesta sú priamym majetkom miestnych kresťanských zborov. Každé z miest má okrem hlavnej budovy aj murovaný plot a pevnú bránu. Vďaka tomu sa všetka uskladnená pomoc nachádza v bezpečí a v priebehu nocí tu po malých skupinkách prebieha postupné rozdeľovanie pomoci medzi obyvateľov z najbližšieho okolia.

Do 2. februára sa už podarilo rozdať 40 000 hotových porcií jedla, 42 000 litrov balenej vody a 20 000 ton potravín. Na ceste je ďalšia pomoc. V Saint Marc pristalo 6. februára 5 kontajnerov potravín, celozrnných tyčiniek, prikrývok, obväzov a liekov (celkovo 108 ton). 7. februára dorazil do Fond Parisien 1 kontajner ryže, fazule a kuchynského oleja (23,5 tony). 12. februára dorazil do Fond Parisien ďalší kontajner s prikrývkami, oblečením a liekmi a spolu s ním aj tím pastora Fleminga z Dominikánskej republiky. Zbor pastora Fleminga sa vďaka jeho otvorenému srdcu stal základňou, odkiaľ do Haiti putuje veľká časť našej pomoci. Dobrovoľníci zo zborov v Dominikánskej republike sú pri distribúcii a organizovaní veľkou oporou.

POTREBUJEME AJ TVOJU POMOC!

Tvoja štedrá podpora nám pomôže poskytnúť tým, ktorí prežili, balíčky so základnými potrebami:

- PITNÚ VODU
- HRNCE NA VARENIE
- ZÁKLADNÉ POTRAVINY
- PRIKRÝVKY
- PLACHTY NA VYTvorenie NÚDZOVÉHO PRÍSTREŠKU

Za **1.000,- Kč** sme v tejto chvíli schopní zabezpečiť **150 kg krízovej pomoci**.

Za **6.000,- Kč** zaistíme jednu **TONU** krízovej pomoci.

Pokiaľ chcete pomôcť deťom a rodinám, ktoré na Haiti prišli o všetok majetok, zašlite svoj dar s variabilným symbolom 1001 na účet FTH SR 26 22 70 14 92 /1100 (Tatrabanka) alebo FTH ČR 19 - 27 83 45 0217 / 0100.

Viac informácií, fotografie a video nájdete na www.krmtehladove.cz

30, 60 a Stonásobok: Finančná žatva podľa Božieho plánu

STRACH Z NEDOSTATKU

Z nejakého dôvodu sa strach z nedostatku snaží zatieniť našu vieru v Boha. V 1. knihe Kráľov čítame o žene, ktorú strach z nedostatku takmer priviedol k finančnému kolapsu. Jej zásoby potravín boli temer vyčerpané, preto prestala dávať Bohu. A to takmer zapríčinilo jej smrť i smrť jej syna. Pre strach z nedostatku sa táto zbožná žena rozhodla neposlúchnuť Božie prikázanie, aby zaopatrla potravou Eliáša. Takto opisuje túto udalosť Biblia:

Vst'aň, idi do Sarepty, ktorá patrí Sidonu, a budeš bývať tam. Hľa, prikázał som tam žene vdove, aby ťa zaopatrala potravou (1Kráľ 17:9).

Táto žena teda dostala prikázanie od Boha, aby nakŕmila proroka.

Ona však povedala: Akože žije Hospodin, tvoj Boh, nemám nič upečené. Mám iba za hrst múky v hrnci a trochu oleja v krčahu. Práve zbieraním zopár kúskov dreva, idem to pripraviť sebe a svojmu synovi. Ked' to zjeme, zomrieme (1Kráľ 17:12, Ev. pr.).

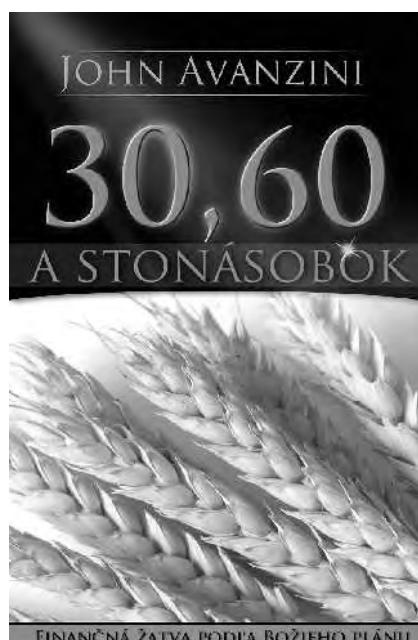
Táto žena sa vzbúrila a jej hriech bol vedomý. Boh jej prikázal nakŕmiť Eliáša, ale nechala sa ovládnúť strachom z nedostatku. To ju priviedlo do bodu, kedy sa rozhodla neposlúchnuť Boha.

Nato jej Eliáš povedal: Neboj sa, chod', urob ako hovoriš, ale urob z toho najprv malý posúch a prines mi ho. Sebe a svojmu synovi urobiš potom (1Kráľ 17:13, Ev. pr.).

Eliáš zaútočil na problém strach z nedostatku. Povzbudil ju, aby dala

podľa budúcnosti, ktorú očakáva - bohatej žatvy a nie zo svojho nedostatku.

Lebo takto hovorí Hospodin, Boh Izraela: Z hrnca sa nemenie múka, ani z krčaha nebude chýbať olej až do dňa, ked' Hospodin zoše na zem dážď (1Kráľ 17:14, Ev. Pr.).

Jej zlyhanie sa zmenilo na prebytok múky a oleja, lebo sa rozhodla dať. A jej víťazstvo prišlo okamžite. Zo semena, ktoré zasiala, sa začala nadprirodzená žatva pre ňu, jej syna i Eliáša.

Odišla teda, urobila podľa Eliášovho slova, jedla ona i on i jej domácnosť po tie dni. Múka z hrnca sa nemíala, ani olej z krčaha nechýbal podľa slova Hospodinovho, ktoré povedal prostredníctvom Eliáša (1Kráľ 17:15-16, Ev. pr.).

VEĽKÁ SEJBA V ČASE HLADOMORU

...Izák sial v tej zemi a našiel toho roku, že sa mu urodilo stonásobne, a Hospodin ho požehnal (1M 26:12).

Najdú si čas a prečítaj si celý záznam tejto udalosti v 26. kapitole. Izák čelil veľkému nedostatku, pretože zasľúbenú zem sužoval hladomor. Jedna žatva za druhou boli nevydarené a premáhal ho strach z nedostatku.

Izák si naplánoval opustiť zasľúbenú zem - zem Božieho zaopatrenia a vybrať sa na cestu do Egypta zeme ľudského zaopatrenia. Dostal sa veľmi blízko toho, aby zastavil Boha v zaopatrení jeho potrieb. Ale ešte predtým Izák počul Boží hlas.

...neodchádzaj dolu do Egypta...bývaj v tejto zemi ako pohostín, a budem s tebou a požehnám ťa... (1M 26:2-3).

Izák poslúchal. V nasledujúcich veršoch sa môžeme dočítať, že zasial kvalitné semeno do vyprahnutej zeme. To sa muselo zdať tamojším obyvateľom bláznivostou. Viem si predstaviť, ako si ho domáci doberajú slovami: „Ty si ale blázon! Nevišom si si, že je čas hladomoru? Nič nerastie. To semeno, čo si zasial, si premární. V časoch, ako sú tieto, si ho mal radšej zjest' alebo predať, alebo s ním urobiť čokoľvek zmysluplnnejšie, než ho zasiať!"

Izák ale použil svoju vieru ako štit proti všetkým zlým správam či dobre mieneným radám. Len smelo poslúchal Boha. Vedel, že ak nezaseje semeno, nemôže sa ani nádejať na žatvu. Tiež vedel, že ak zaseje málo, zožne len malú

úrodu. Aby dospeloval veľkú úrodu, musel zasiať mnoho (2Kor 9:6). Týmto skutkom viery v Boha a uplatnením ôsmeho zákona žatvy, sa Izák stal takým bohatým, že mu Filištínci závideli.

A človek narásťol veľký a prospieval viacej a viacej a rástol tak, až bol veľmi veliký. A mal stádo drobného dobytka a stádo rožného statku a služobnej čelade mnoho, a preto mu závideli Filištíni (1M 26:13-14).

PESTOVATEĽ JABLK V MEXIKU KONAL SPRÁVNYM SPÔSOBOM

Pred niekoľkými rokmi som kázal v škole pre služobníkov v Monterrey, v Mexiku. Zíšli sa tam účastníci z celého národa. Slúžil som posolstvom o finančnej žatve a vyučoval som, ich, aby nenechali svoje okolnosti ovplyvniť ich dávanie Bohu.

Netušil som, že v sále sedelo zopár pestovateľov jablk zo Saltilla. Hoci po vyučovaní prichádzalo za mnou mnoho ľudí, aby so mnou ešte hovorili, s týmito farmármami som sa počas týchto stretnutí nikdy nestrelol osobne.

Až neskôr, keď som vyučoval v škole pre služobníkov v Torreone, v Mexiku, ma požadal jeden z nich o krátke stretnutie. Chcel sa so mnou rozprávať o finančnom zázraku, ktorý súvisel s mojím vyučovaním.

V Monterrey dal do zbierky pre moju službu väčšiu čiastku peňazí, ako semeno, z ktorého mala povstať veľká úroda jablk. Zúfalo ju potreboval, pretože úrody za posledných niekoľko rokov boli veľmi zlé. Nachádzal sa až na pokraji bankrotu.

Len čo dal najväčší dar v celom svojom živote, vrátil sa domov do Saltilla, kde dostal najhoršiu správu, akú len mohol dostať. V tú noc, keď zasial do zbierky, prišiel neočakávaný mráz. Ten zničil puky na jabloniach v každom sade po celom okolí.

Ked' sa to dopočul, takmer začal pochybovať. Strach z nedostatku ho temer primäl k tomu, aby začal obviňovať Boha, že nectí semená, ktoré zasial. Ale múdro povedal svojej manželke: „Podme sa modlit“, pretože sme verne zasiali pre túto žatvu a uvidíme jej výsledok. Aj keď to teraz nevyzerá dobre, máme vzťah s Bohom, ktorý vládne aj nad prírodou.“

Spolu s manželkou sa zo srdca modlili a nepoddali sa strachu. Nasledujúcich pätnásť dní bolo pre nich mučivých, pretože zlé správy prichádzali zo všetkých strán. Každý hovoril: „Tento rok nebudem mať úrodu jablk.“ Znova a znova museli títo verní Boží služobníci znášať posmešky svojich známych z farmárskych kruhov. Napriek tomu neprestávali smelo vyznávať: „Nám sa jablká urodia. Boh nás nesklame. Vierou sme siali, vierou budeme aj žať.“

Po pätnásť dňoch sa zázrak začal manifestovať. Na každom strome, na ktorom boli zamrznuté puky kvetov, začali rást drobné jabĺčka. Na začiatku boli malicke ako špendlíková hlavička, ale boli zdravé. Rástli deň za dňom, až kým nedozreli a neboli pripravené na zber. Tento zbožný farmár mal toho roku v tej oblasti úrodu jablk ako jediný. A bola to najväčšia úroda, akú kedy mal.

John Avanzini (foto) je učiteľom Božieho slova. Prináša biblické posolstvá o finančnom zaopatrení, prostredníctvom ktorých Boh pripravuje Cirkev na slávny príchod Ježiša Krista. John žije so svojou manželkou Patriciou v Texase v USA, kde pôsobí ako riaditeľ služby *His Image Ministries*. Táto služba je známa aj prostredníctvom televízneho programu *Principles of Biblical Economics*, ktorý vysiela viac ako 500 televíznych staníc v USA. Je tiež častým rečníkom na rôznych medzinárodných konferenciách a autorom niekoľkých kníh.

A teraz prejdime k tej najlepšej časti. Pretože v celej oblasti bol nedostatok jablk, za svoju úrodu dostal najvyššiu cenu, aká kedy bola za jablká v tej oblasti zaplatená. Tento muž a jeho žena sú živým svedectvom o pravdivosti ôsmeho zákona žatvy. Musíme zasievať primerane žatve, ktorú očakávame, nie podľa nedostatku, ktorý spôsobila predchádzajúca žatva.

ZASIEVAJ HOJNE, PRIMERANE VEĽKEJ ŽATVE

Fakt, že potrebuješ väčšiu finančnú žatvu, je potvrdením toho, že tvoja predchádzajúca žatva nebola dostačná. Ovplynovený takoto situáciou musíš byť veľmi opatrný, kedy zasievaš. Prirodzene budeš mať sklon dávať dary podľa svojho finančného nedostatku. A tým sa tvoj problém nevyrieši, len sa predĺži a prehľbia sa jeho dôsledky. Bude mať za následok, že zakúsis ďalšiu nedostatočnú žatvu.

Zastav tento starý spôsob uvažovania. Nezasievaj podľa minulého nedostatku, ale sad' smelo s vidinou budúcej hojnosti. Možno sa pýtaš, ako to máš urobiť, keď máš tak málo. Nezabúdaj, čo sme sa už naučili v 5. kapitole o dávaní vo viere. Daj prísľub, že dás konkrétnu sumu a teraz daj to, čo môžeš dať a zvyšok zaplať v splátkach.

S prísľubom daným vo viere si povinný dať len to, čím t'a Boh zaopatrí. Ak ti Boh nepožehná, nebudeš nič dlžný. Ale nezabúdaj, *Boh t'a nikdy nesklame*. Ak si urobil prísľub vo viere, nepochybuj, zasľúbenie sa naplní.

Pastor Ulf Ekman navštívil Doneck po prvýkrát pred dvadsiatimi rokmi. Tento rok kázal na konferencii viery v Donecku, ktorá pritiaha 10000 účastníkov

“Problémy”, ktoré spôsobuje rast cirkvi Centrum Slova života na Ukrajine

Centrum Slova života na Ukrajine rastie veľmi rýchlo. Jedným z problémov, ktorým čelí, je nájsť dostatočne veľké priestory na bohoslužby. Zakladajú nové zbory, biblické školy, dokonca vo väzniach, a majú víziu rozvíjať prácu v každom meste na Ukrajine. Je to naozaj dielo, ktoré je v plnom prúde.

pastor Leonid Padun

John Bevere. Pastor Leonid mal ešte niekoľko minút voľna, a tak nám priblížil začiatky tohto bezpochyby Božieho hnutia.

„Po prvýkrát som prišiel do kontaktu so Slovom života, keď pred dvadsiatimi rokmi Carl-Gustaf Severin kázal v letničnej cirkvi. Najprv som bol dosť skeptický a nedôverčívý voči akýmsi novým prúdom. Napriek tomu som pri kázani brata Severina cítil vnútornú radosť a túžil som mať to isté, čo on.“ Neskôr v Donecku slúžili aj pastor Ulf Ekman a Dr. Lester Sumrall.

Hlavným pastorem a vedúcim centra na Ukrajine je Leonid Padun. Rozhovor s ním sme zaznamenali krátko pred každočnou konferenciou Slova života na Ukrajine, na ktorej kázali Ulf Ekman, Carl Gustaf Severin a

Pastor Leonid pokračuje: „Vyučovanie o viere naozaj nasycovalo duchovne hladných kresťanov. Tito Boži služobníci nás povzbudzovali, aby sme vyšli do ulíc a kázali ľuďom evanjelium.“ Leonid v tom čase vôbec neplánoval, že jedného dňa bude pastorem. Kvôli rečovej vade, koktaniu, sa mu vlastný otec vysmieval, že ak by sa z neho mal niekedy stať kazateľ, musí si najať tlmočníka, aby mu ľudia rozumeli. Ale Leonid vedel hrať na gitare, a tak každú sobotu poobede spolu so skupinkou veriacich vyšli do ulíc, aby ľuďom prinášali dobrú zvest' o Ježišovi. V priebehu štyroch rokov sa skupinka začala rozrastať a organizovať pravidelné stretnutia v bytoch a neskôr rodinných domoch. Leonid to s úsmievom, ale zároveň hrdo, komentuje týmito slovami: „Naša cirkev sa narodila v uliciach.“

Stratégia budovania zboru

Dnes má hlavná cirkev v Donecku 5000 členov. Po celej krajine založili ďalších 339 kresťanských zborov, vrátane 56 vo

väzniach, čo predstavuje asi 20000 členov. Charakteristickou črtou Slova života na Ukrajine i nadalej zostáva evanjelizácia a silná túžba osloviť ľudí mimo cirkvi. „Keď dostał pastor Ulf Ekman na srdce založiť 15 centier Slova života po celom svete, jedným z nich sa stal práve Doneck. Je to pre nás veľkou cťou a zároveň radosťou,“ dodáva Leonid. „Byť centrom Slova života, je akoby budovať Božiu cirkev na ‚IKEA princípe‘. Kdekoľvek na svete navštívite túto obchodnú sieť, nájdete v nej rovnaké produkty a nábytok. Podobne je to aj u nás. Bez ohľadu na to, či príde do Uppsalu, Moskvy, Donecka či Jerevanu nájdete rovnakú víziu, vyučovanie, vášeň pre misiu, biblické školy, kresťanské školy, dôraz na vzdelávanie a trénovanie lídrov.“

Keď sa lídri týchto centier z času na čas stretnú, pre Leonida sú to vzácne chvíle. „Keď sme spolu, prežívame nádherné pomazanie. Ani toho veľa nemusíme povedať, ale Božia prítomnosť je okamžite medzi nami.“

Na konferenciu bolo registrovaných 5000 účastníkov mimo doneckého zboru. Spolu s domácom zborom to bolo 10000 ľudí a hala praskala vo švíkoch. Ukrajinská premiérka Tymošenková v septembri 2009 poslala organizátorom konferencie blahoprajný telegram.

pomocná pastorka
Galina Gušinkaya

Galina Gušinkaya je jednou z pomocných pastieriek. Patrí k prvým členom zboru a k tým, ktorí sa zúčastnili prvých evanjelizácií na uliciach. V našom rozhovore nám vysvetľuje stratégii ich práce v Donecku: „Mesto je rozdelené do jedenástich regiónov, a tak máme jedenásť oblastných pastorov, ktorí za jednotlivé oblasti zodpovedajú. Taktôľ môžeme poslúžiť všetkým, ktorí to potrebujú. Aspoň raz do roka pastori navštívia každého člena zboru. Galina pokračuje: „Domáce skupiny chodia raz mesačne evanjelizovať. Veľa tiež investujeme do divadla a hudby, prostredníctvom ktorých prezentujeme evanjelium štyrikrát do roka v troch rôznych prenajatých koncertných sienach alebo divadlech. Celá cirkev je tiež intenzívne zapojená do služby v nemocniciach a školách. Rozvinuli sme sociálno-vzdelávací program, ktorý je dostupný všetkým 175 školám v našom meste. Len v roku 2008 sa tohto programu, ktorý pozostáva z 25 lekcí o priateľstve, morálke, láske, potratoch, fajčení, alkohole a podobných tématach, zúčastnilo 2500 študentov z 34 škôl. Asi tristo študentov nám poslalo svedectvo, ako im táto osveta pomohla v boji proti fajčeniu.“ Galina znova nahliadne do štatistik, ktoré má pred sebou, a pokračuje: „Na rôznych miestach zakladáme kluby pre mládež ako ďalšie pokračovanie práce s mladými. Tu im

už, na rozdiel od akademickej pôdy, môžeme viac povedať o Ježišovi Kristovi a moci evanjelia. Organizujeme tiež špeciálne podujatia pre hluchonemých a stretnutia pre mužov. Rozvíjame aj projekt s názvom „Jozefov program“, čo sú vlastné zbierky štatstva a potravín. Chceme tak zabezpečiť, aby nikto v našej kongregácii netrpel hladom, alebo nemal čo na seba. Tieto pravidelné zbierky sú však určené aj pre ľudí v núdzi, ktorí sú v nemocniciach alebo väzniciach. Pastor Leonid sa nedávno stretol s ministrom zdravotníctva, aby sa dohodli, ako lepšie spolupracovať na znížení chudoby v niektorých ukrajinských regiónoch.“

Stratégia zakladania zborov

Pred štyrmi rokmi cirkev v Donecku zakúpila štvorposchodovú budovu v zanedbanom stave, ktorú postupne rekonštruuje, aby mohlo až 150 zamestnancov pracovať v adekvátnych priestoroch. V suteréne postavili jedinečnú sálu na zhromaždenia. Aj keď pojme len 1000 ľudí, bohoslužby sa konajú viackrát za sebou, aby sa života zboru mohli účastiť všetci. Cirkev plánuje stavať budovu pre 5000 ľudí, zakúpili už aj pozemok, ale neustále musia zápasit s byrokraciou v krajinе.

Viktor Rudoj zodpovedá za misijnú prácu. Oči mu žiaria, keď hovorí o stratégii zakladania zborov na Ukrajine. „Intenzívne pracujeme na tom, aby mala každá ukrajinská oblasť svoje duchovné centrum, cirkev podobného modelu, aký je v Donecku. Každoročne v týchto provinciách organizujeme konferenciu, čo pre nás znamená dvanásť konferencií ročne, každý mesiac jedna. Medzi viac ako tristo pastormi v našom hnutí vládne nádherná jednota. Dvakrát do roka sa stretávame na modlitbách a pôstoch, väčšinou tam, kde chceme začať nové zbyry. Naša práca sa rozrástá aj medzi väzňami. Doteraz sme založili 56 zborov, v ktorých sú pastormi bývalí väzni. Tí po prepustení prešli našou biblickou školou, a teraz vedú kongregácie ‘za mrežami’.“

Vízia cirkvi Slova života na Ukrajine je zasiahnúť evanjeliom celý národ. „Dávne proroctvá,“ dodáva pastor Leonid Padun, „hovorili o tom, že naša krajina sa stane duchovnou sýpkou sveta. Dnes sme na treťom mieste, čo sa týka exportu obilia a ja verím, že podobným spôsobom budeme veľkými exportérmi evanjelia.“

*Prevzaté z Mission Magazine
4/2009, redakčne krátené*

budova cirky v Donecku v pôvodnom stave

Al-Kájda na Arabskom polostrove vyhlásila džihád

Muž číslo dva jemenského odnože medzinárodnej teroristickej siete al-Kájda Sufján al-Azdi al-Šahrí v pondelok vyzval všetkých moslimov na Arabskom polostrove, aby vstúpili do vojny so svojimi židovskými a kresťanskými spoluobčanmi.

Na zvukovej nahrávke, ktorú zverejnili radikálne islamské internetové stránky, bývalý väzeň z amerického Guantanáma uvádza, že nie je iné východisko ako džihád (svätá vojna). Svojich ľudí tiež vyzýva, aby útočili na americké ciele, kdekoľvek sa nachádzajú. Informovala o tom americká nezisková organizácia SITE Intelligence Group, ktorá sleduje aktivity extrémistických skupín na internete.

Popredný terorista tiež ocenil nevydarený pokus nigérijského atentátnika na americké lietadlo počas vianočných sviatkov. K organizácii tohto útoku sa prihlásila práve jemenská odnož al-Kájdy na Arabskom polostrove, ktorá mladíka tiež vyškolila. Po tomto útoku sa medzinárodná pozornosť zamerala na Jemen, ktorý spolu s celým svetom vyhlásil vojnu terorizmu.

Zdroj: SME

Irán sa vyhŕáža západným mocnostiam

Najvyšší iránsky predstaviteľ prisľúbil západným mocnostiam „úder, ktorý ich omráči“. V súvislosti s nedávnym 31. výročím islamskej revolúcie sa tieto hrozby vystupňovali. Okrem toho Irán ohlásil zvýšenie obohacovania uránu na 20 %. Prezident Ahmadinedžád varoval Západ, že nedokážu vyrobiť zbrane, ktoré by dokázali zastaviť íránske rakety.

Napriek takýmto vyhrážkam z Teheránu reakcia zo strany USA, európskych krajín aj Izraela bola zmierlivá. „Ak Irán bude pokračovať vo využívaní jadrových zbraní, takmer isto to na Blízkom východe spôsobí nukleárne preteky. To je veľké nebezpečenstvo,“ vyhlásil americký minister obrany Robert Gates, ktorý sa snaží primáť svetové mocnosti, aby sa dohodli na tvrdých sankciách voči Iránu, nakoľko je presvedčený, že takéto sankcie ešte stále môžu pomôcť.

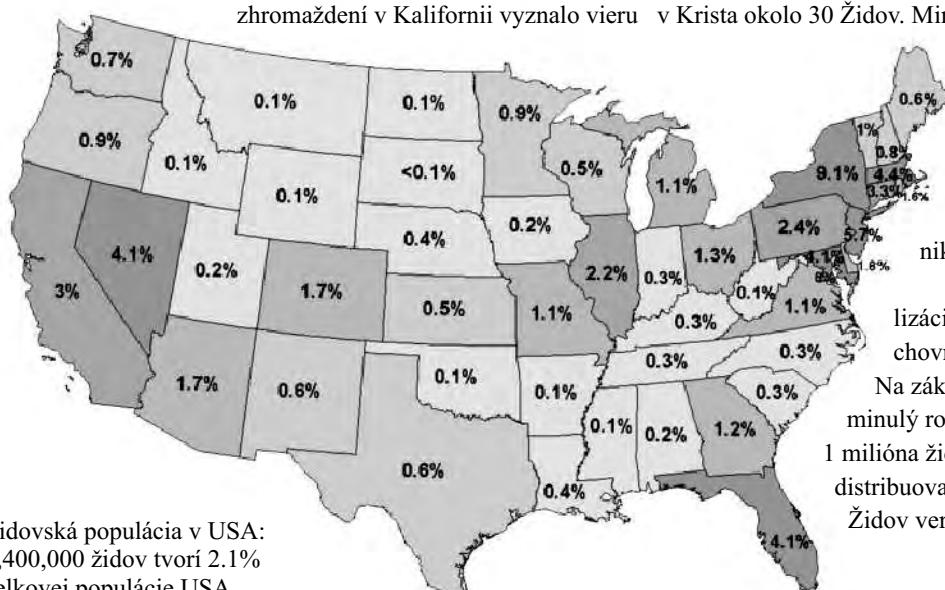
Medzinárodná agentúra pre atómovú energiu minulý rok odhadovala, že Irán môže mať do februára 2010 dve atómové bomby. Medzitým sa ukončil rok, ktorý americký prezident Obama vyčlenil na dialóg s Iránom, a pravdepodobne bude nútene zaujať tvrdšie stanovisko. Zdá sa, že mulláhovia v Teheráne ho k tomu priamo vyzývajú.

Zdroj: CBN

Prebudenie medzi Židmi v USA

Mesiánsky evanjelista Sid Roth, zakladateľ organizácie Messianic Vision (Mesiánska vízia) v Georgii je presvedčený, že do židovských komunit v USA prichádza prebudenie. Minulé leto sa v New Yorku vyše 400 ruských židov zúčastnilo evanjelizačného zhromaždenia, na ktorom boli uzdravení niekoľkí ľudia, dokonca aj žena prinútaná na vozík, ktorá nemohla chodiť päť rokov.

„Duch Svätý sa tam mocne hýbal a temer všetci verejne vyznali Mesiáša,“ povedal Roth. Neskôr na podobnom zhromaždení v Kalifornii vyznalo vieri v Krista okolo 30 Židov. Minulý rok počas zájazdu do Izraela

Židovská populácia v USA:
6,400,000 židov tvorí 2.1%
celkovej populácie USA

uverilo v Krista na dvoch zhromaždeniach okolo 50 starších Židov, ktorí prežili holokaust. ohľadom na izraelské pomery to Roth považuje za bezprecedentné. Slúžim Židom už vyše 35 rokov, a v som nič takéto nevidel.“

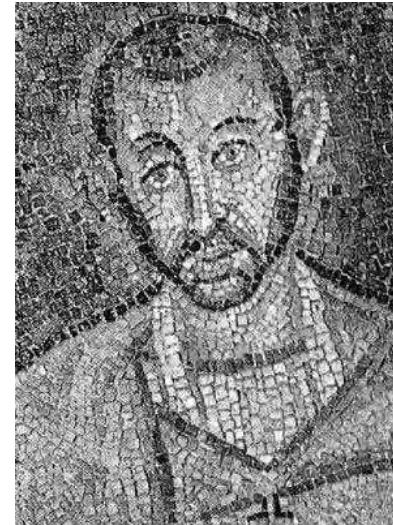
Roth je presvedčený, že evanjelický Židov má prorocký význam: „Z ducha hľadiska to spôsobí explóziu“

Na základe svojho presvedčenia spustil minulý rok kampaň, v rámci ktorej sa do 1 milióna židovských domácností v USA distribuovala kniha so svedectvami 10 známych Židov veriacich v Ježiša.

Zdroj: Charisma Magazine

Ambrózius (340-397)

Muž, ktorý sa postavil tvárou v tvár cisárovi

Ambrózius (alebo aj Ambráz), ktorý bol biskupom v Miláne, sa stal jednou z najvplyvnejších cirkevných postáv 4. Storočia.

Narodil sa v Trevíri v kresťanskej rodine rímskeho úradníka. Jeho otec bol prefektom v Galii, a keď zomrel, Ambrózius nasledoval jeho šľapaje. V Ríme študoval literatúru, právo a rétoriku a pripravoval sa na politickú kariéru. Stal sa guvernérom Ligúrie a Emílie so sídlom v Miláne, ktoré bolo vtedy po Ríme druhým hlavným mestom Itálie.

Guvernérom bol do r. 374, kedy zomrel Auxentius, milánsky biskup. Hoci sa na Nicejskom koncile (325) prijalo nicejské vyznanie viery a odsúdilo ariánske učenie (učenie, že Ježiš Kristus nie je skutočný Boh, ale len nejaký nižší „boh“; že nie je od večnosti, ale bol stvorený, pomenované podľa svojho pôvodcu Ária), kresťanský svet i nadálej ostával v tejto otázke rozdelený. V nasledujúcich desaťročiach po koncile ariánske učenie dokonca získalo veľa zástancov a zdalo sa, že zvíťazí.

Koncom 4. storočia aj v milánskej diecéze vznikol veľký konflikt medzi nicejskou stranou a ariánmi. Biskup Auxentius, ktorý r. 374 zomrel, bol arián a ariáni si robili nárok na biskupský stolec. Do kostola, kde sa odohrávalo hlasovanie, prišiel Ambrózius, aby zabránil nepokojom. Ako tak rečnil, zrazu niekto skríkol: „Ambrózius, biskup!“ a tento výkrik sa vo chvíli rozmohol medzi všetkými zhromaždenými.

Ambrózius, zástanca nicejského vyznania, bol prijateľný aj pre ariánov, lebo bolo známe, že v takýchto teologickejch otázkach neboli príliš striktní. On spočiatku biskupský úrad rázne odmietol, pretože neboli ešte ani pokrstený, ani neabsolvoval formálne štúdium teológie. Keď ho ustanovili za biskupa, ušiel sa skryť a až keď dostal list od cisára, rozhodol sa úrad prijať. Do týždňa bol pokrstený, ordinovaný a riadne vysvätený za milánskeho biskupa.

Hneď po vstúpení do služby začal viesť asketický spôsob života. Čo mal, rozdelil medzi chudobných, všetky svoje pozemky daroval a starostlivosť o rodinu zveril svojmu bratovi. Napriek tomu, že ariáni ho považovali za prijateľného, po ustanovení za biskupa predsa len začal systematicky bojovať proti ariánskemu učeniu. Ambrózius sa veľkou mierou pričinil o víťazstvo nicejského vierovyznania na západe, a to aj vďaka tomu, že vedel po grécky a hebrejsky.

Bol odvážnym a schopným organizátorom. Rázne vystupoval proti silným ariánskym skupinám. Pri vykladaní Písma používal aj alegorickú metódu výkladu, bol však veľmi schopným kazateľom. Práve on priviedol k poznaniu kresťanstva Augustína, najznámejšieho cirkevného otca Západu, a aj ho pokrstil.

Známy je príbeh, keď sa Ambrózius postavil proti cisárovi Teodóciovovi, ktorý v roku 390 zmasakroval v Tesalonike 7 000 ľudí po tom, čo povstalci zavraždili rímskeho guvernéra. Keď nato cisár prišiel, aby prijal eucharistiu, Ambrózius ho zastavil

so slovami: „Stoj! Máš na rukách krv!“ Potom pokračoval. „Nasledoval si kráľa Dávida v jeho hriechu, ale ešte si ho nenasledoval v jeho pokání.“ Až keď to cisár urobil, vyslúžil mu Večeru Pánovu.

Jeho veľká popularita a všeobecná úcta k biskupskému úradu len podporovali jeho vplyv. Veľký význam mala aj jeho štedrosť voči chudobným a jeho reformy bohoslužieb. Ohľadne liturgie zastával názor, že má byť flexibilná, lebo je len nástrojom, ktorý pomáha ľuďom uctievať Boha, preto nie je dôvod, aby bola pevne stanovená rovnako na všetkých miestach.

Napriek tomu, že Ambrózius študoval právo a s biblickými a doktrínymi otázkami sa oboznámil pomerne neskoro, bol úspešný aj ako teológ. Spomínaný cirkevný otec Augustín neboli, azda s výnimkou Pavla, nikým ovplyvnený viac ako práve Ambróziom.

Zaujímavé je jeho učenie ohľadne panny Márie. Jasne učí, že Ježiš sa narodil z panny, ktorá počala nie z človeka, ale z Ducha Svätého. Ak Ježiša uctievame ako Božieho Syna, nepopierame tým jeho narodenie z panny. Ale nikto to nesmie prenášať ďalej na Máriu. Mária bola Božím chrámom, a nie Bohom v tomto chráme. Preto smie byť uctievaný len ten, kto bol v tomto chráme. Keďže Mária na rozdiel od Zachariáša uverila slovu anjela, niet divu, že Pán začal svoju prácu v nej. A tak tá, cez ktorú bolo pripravené spasenie pre všetkých ľudí, ako prvá prijala zaslužené ovocie spasenia. Ambrózius teda jasne hovorí, že Mária nemá byť uctievaná a že sama potrebovala spasenie.

Máriu vykresľoval aj ako vzor panenstva pre ostatných. To súviselo s jeho povyšovaním celibátu nad manželstvo, kde sa Ambrózius dostał z biblickej pôdy a bol viac ovplyvnený súdobými asketickými tendenciami. Augustín vo svojich Vyznaniach píše: „Ambrózia samotného som považoval za šťastného človeka... veľké osobnosti si ho vážili. Len jeho celibát sa mi zdal bolestivým bremenom.“

Napriek tomu, že Ambrózius zviedol veľký boj aj proti snahе opäťovne zaviesť v ríši pohanské náboženstvo a slávosti, predsa len sa neubránil pohanským vplyvom prenikajúcim do kresťanstva. Aj na základe svojej osobnej mystickej skúsenosti sa stal podporovateľom uctievania relikvií a vzývania svätcov. Bez ohľadu na tieto nedostatky Ambrózius ostáva človekom, ktorý kresťanskej cirkvi v mnohých veciach prospel a stal sa známym ako muž charakteru s pevnou chrbotovou kost'ou.

*Zdroje: Wikipedia otvorená encyklopédia
Pavel Hanes: Dejiny kresťanstva*

POĎTE SPOLU S NAMI V ROKU 2010 DO IZRAELA!

31. AUGUSTA – 8. SEPTEMBRA 2010

V spolupráci so Slovom života Jeruzalem a Uppsalou chystáme historicky najväčší zájazd do Izraela pre 2000 kresťanov z celého sveta. Od roku 1987 sa takýchto zájazdov organizovaných Livets Ord zúčastnilo až 12 000 kresťanov. Okrem Ulfa Ekmana a ďalších svetoznámych kresťanských rečníkov budú vašimi hostiteľmi skúsení sprievodcovia, ktorí v Izraeli po mnoho rokov žili, poznajú miestne zvyky a hovoria hebrejsky. K dispozícii budeme mať klimatizované autobusy, na celý týždeň je pripravený bohatý program, koncerty, konferencia, stretnutia s prednými predstaviteľmi Izraela i mesiánskymi Židmi.

NAVŠTÍVIME VŠETKY KĽÚČOVÉ BIBLICKÉ MIESTA AKO

OLIVOVÁ HORA

GETSEMANA

BETLEHEM

MÚR NÁREKOV

CHRÁMOVÁ HORA

KAFARNAUM

HORNÁ MIESTNOSŤ

A MNOHÉ ĎALŠIE

MIESTA

CENA

760,- EUR

CENA JE BEZ LETENKY

AK CHCETE, ABY SME VÁM ZAKÚPILI AJ LETENKU, PROSÍM KONTAKTUJTE NÁS ČO NAJSKÔR.

2010

V UVEDENEJ CENE JE ZAHRNUTÉ:

- ubytovanie v hoteli (posteľ v dvojlôžkovej izbe)
- polpenzia; denne raňajky a večere (bez obeda)
- všetka preprava po Izraeli, vrátane transferu z letiska do hotela a z hotela na letisko
- vstupné podľa stanoveného harmonogramu
- profesionálny sprivedodca

Prihláste sa čo najskôr, o forme platby a časoch odletu a príletu vás budeme včas informovať. Píšte na: slovozivota@slovozivota.sk, do predmetu dajte „Zájazd do Izraela“ alebo volajte na: 02-44461195. Informácie i so záväznou prihláškou nájdete aj na www.slovozivota.sk.

Pomôžte nám vydávať Vítazný život

Toto číslo vychádza v náklade 2 300 kusov na dvadsaťstich stranách! Pokračujeme vo farebnej obálke a zväčšili sme formát, aby sme mohli priniesť viac informácií v lepšej grafickej úprave. Časopis rozposielame zadarmo už na viac ako 1 300 adres. Od našich čitateľov dostávame veľa povzbudenia, no potešíme sa, ak nám opäť napíšete. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo. Vopred dăkujeme za vašu pomoc.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážte na: Slovo života int., P.O. Box 17, 814 99 Bratislava; VÚB BA - centrum, č. ú.: 68434-112/0200, var. s. 11 *Prosíme vás tiež, aby ste nás informovali o prípadnej zmene vašej adresy. Ďakujeme.*

OBJEDNAJTE SI KÁZANIA NA CD

21.02.2010	Martin Hunčár	Dom Boží - Béthel alebo Haj?	C1002211	2,30 Eur
14.02.2010	M. J. Söderberg	Ako sa vysporiadať s vnútornými konfliktmi	C1002141	2,30 Eur
07.02.2010	Peter Čuřík	Pobožnosť je užitočná vo všetkom!	C1002071	2,30 Eur
31.01.2010	Peter Čuřík	Komu Boh ponúka svoje priateľstvo	C1001311	2,30 Eur
24.01.2010	Peter Čuřík	Ako nepochybovať v modlitbe?	C1001241	2,30 Eur
17.01.2010	Peter Čuřík	Nedeľa vízie	C1001171	2,30 Eur
10.01.2010	Peter Čuřík	Chodíš podľa pravidla nového stvorenia? CD mesiaca	C1001101	2,30 Eur
03..01.2010	Martin Hunčár	Vyvol si správnu cestu!	C1001031	2,30 Eur
31.12.2009	Peter Čuřík	Ester ako obraz cirkevi posledných čias	C0912311	2,30 Eur
27.12.2009	Peter Čuřík	Poslušnosť v mále na pozadí veľkých príbehov	C0912271	2,30 Eur
20.12.2009	Peter Čuřík	Milosť uprostred Bozej vôle	C0912201	2,30 Eur
13.12.2009	K. Čuříková	Pi zo živej vody!	C0912131	2,30 Eur
06.12.2009	Bengt Wedemalm	Boh nie je človek, aby klamal! CD mesiaca	C0912061	2,30 Eur
05.12.2009	Bengt Wedemalm	Obrovský potenciál viery	C0912051	2,30 Eur
22.11.2009	Peter Čuřík	Boh v tebe začal dobré dielo a On ho aj dokoná	C0911221	2,30 Eur
15.11.2009	H. Westergardh	Novozákonny život kresťana	C0911151	2,30 Eur
08.11.2009	Peter Čuřík	Ustal si na svojej ceste "v duši"? CD mesiaca	C0911081	2,30 Eur
01.11.2009	Martin Hunčár	Dôležitosť nášho vyznania	C0911011	2,30 Eur

PRAVIDELNÉ NEDEĽNÉ BOHOŠLUŽBY

**DK Dúbravka, modrá sála,
Saratovská 2/A
Električka č.5; autobus č. 83
Nedeľa o 10.00 hod.
(súbežný program pre deti)**

PRÍDTE A ZAŽITE ČERSTVÝ BOŽÍ DOTYK

Veríme, že JEŽIŠ je stále OZAJSTNÝM RIEŠENÍM na BEŽNÉ PROBLÉMY úplne obyčajných a NORMÁLNÝCH ĽUDÍ. On zachraňuje, uzdravuje a vyslobodzuje. Podme Ho spolu chváliť a oslavovať.

Kliknite na www.slovozivota.sk: Stará adresa, ale **nový imidž** a **nové informácie**. Pravidelný „update“ akcií v našom zbere, **zaujímavé rozhovory**, knihy na čítanie, **kázne on-line**, **e-shop** s najnovšími produktmi.

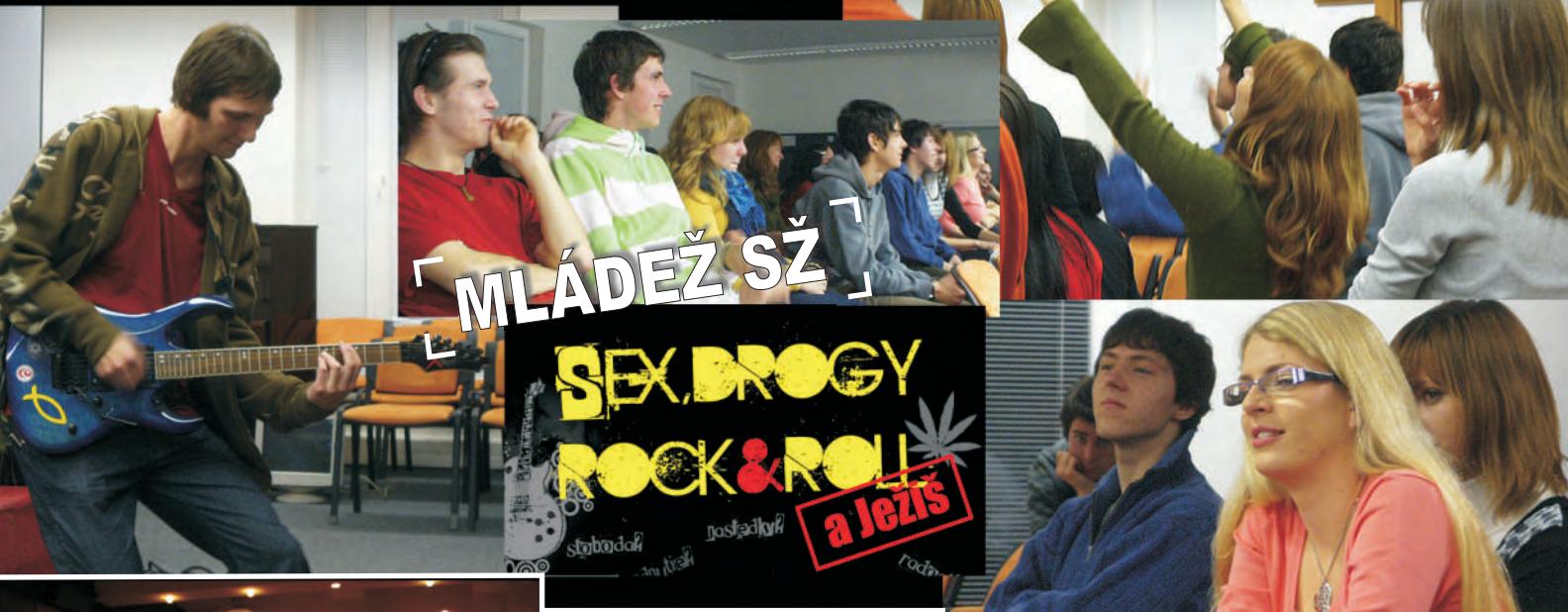
**VÍTAZNÝ
ŽIVOT**
1/2010

Registrácia číslo
Ministerstva kultúry:
EV 3275/09

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy o nových knihách, audio a videokazetách a kresťanských podujatiach. Vyda: Slovo života international Bratislava Adresa: Slovo života int., P. O. Box 17 814 99 Bratislava, tel./fax: 02-44 46 11 95

e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk
Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík
Články, technické spracovanie a preklady: P. Čuřík, M. Hunčár, L. Baňášarová, T. Počai, M. Miškovicová

Jazyková korektúra: L. Baňášarová
Vizuálna koncepcia: Matej Wittgruber
Fotografie: M. Vajdová, L. Maťašáková, Martin Hunčár

SILVESTER SŽ 2010

KONFERENCIA VIERY 2010

Viera, ktorá premáha tento svet!

26. - 28. marca 2010

JOHNNY FOGLANDER

je uznávaným učiteľom Božieho slova. Počas svojej tridsaťročnej služby učil desaťtisíce študentov biblických škôl na mnohých miestach sveta. Špecializoval sa na predmety ako Boží charakter, autorita veriaceho alebo spravodlivosť. Johnny býva vo Švédsku, ale intenzívne cestuje, aby vyučoval v cirkvách a na konferenciách v Škandinávii, Európe, Ázii, Číne či Indii.

CARL GUSTAF SEVERIN

je výnimočným evanjelistom, ktorý s posolstvom evanjelia precestoval šesťdesiat krajín sveta. Boh mu otvára dvere aj do národov či etnických skupín, ktoré o Kristovi ešte nikdy nepočuli. Svojím neopakovateľným humorom a bezprostrednosťou si získal srdcia mnohých. Pán Boh potvrzuje jeho službu uzdraveniami a zázračnými odpoveďami na modlitbu (niekoľko svedectiev sme uverejnili aj v našom časopise *Víťazný život*).

Hostiteľom každoročnej konferencie Slova života na Slovensku je pastor zboru Slova života, **PETER ČUŘÍK**. „*V marci roku 2010 sa znova stretнемe v bratislavskom PKO, aby sme počas troch dní počúvali mocné posolstvá Božieho slova, vstupovali do Božej prítomnosti a stretli stovky priateľov zo Slovenska ale aj z Českej republiky, Rakúska, Srbska či Švédska*“.

Hostom konferencie bude aj **IVETA VISKUPOVÁ** so svojou kapelou **The Hope Gospel Singers and Band /THGS&B/**

Zakladateľkou a umeleckou vedúcou je Iveta Viskupová-Ročkárová. Skúsených vokalistov sprevádzajú skupiny špičkových slovenských hudobníkov. THGSB účinkovali na festivaloch, ako sú Ad Una Corda, Lumen, Veľké augustové večery spirituálov, Topočianska hudobná jeseň a na mnohých samostatných koncertoch či podujatiach. Od roku 2005 pravidelne organizujú vianočné koncerty (Koncertná sieň SF, Veľká sála Domu odborov Istropolis). Sú stálym hostom džezového klubu Hlava XXII. V roku 2000 vydali album "There is a God".

PROGRAM KONFERENCIE:

- Piatok 26.3.2010, DK Dúbravka, Modrá sála, 18.30 **Carl Gustaf Severin**
Sobota 27.3.2010, PKO Bratislava, Spoločenská sála, 10.00 **Johnny Foglander**
Sobota 27.3.2010, PKO Bratislava, Spoločenská sála, 14.00 **Peter Čuřík**
Sobota 27.3.2010, PKO Bratislava, Spoločenská sála, 16.30 **Johnny Foglander**
Sobota 27.3.2010, PKO Bratislava, Spoločenská sála, 18.30 **Carl Gustaf Severin**
Nedeľa 28.3.2010, DK Dúbravka, Modrá sála, 10.00 **Carl Gustaf Severin**